

**TÍ, ČO
PRINÁLEŽIA
KRISTOVI
JEŽIŠOVI,
UKRÍŽOVA LI SI
TELO S VÁŠŇAMI
A ŽIADOSŤAMI.
Galatským 5, 24**

- ... JEŽIŠ A NASLEDOVNÍCI – RUŠITELIA POKOJA
- ... VYHLÁSENIE K INŠTALÁCII BISKUPOV
A UVEDENIA GENERÁLNEHO DOZORCU
- ... INŠTALÁCIA, NA KTOREJ SOM (OPĀŤ) NEBOL
- ... UZNESENIA ZO ZBOROVÝCH KONVENTOV
- ... VO ZVOLENE INŠTALOVALI NOVOZVOLENÝCH BISKUPOV
A UVIEDLI NOVÉHO GENERÁLNEHO DOZORCU
- ... POZDRAV EMERITNÉHO BISKUPA IVANA OSUSKÉHO
- ... POZDRAV REVERENDA DUŠANA TÓTHA
- ... ČO POVAŽUJEM ZA DÔLEŽITÉ PRE ECAV V R. 2019
- ... MODLITEBNÁ REŤAZ
- ... AKO POSTUPOVAŤ V KRÍZE (1.ČASŤ)

Galatským 5, 24

Milý človeče, ak chceš dosiahnuť pravú zbožnosť, ktorá platí pred Bohom, musíš si nad sebou úplne zúfať a dôverovať jedine Bohu, musíš sa Kristovi úplne a bez výhrad odovzdať, a Jeho prijať tak, že všetko sa stáva tvojím, čo On má, a čo je tvoje, stáva sa Jeho. Tak sa povznášaš k životu v Božej láske a stávaš sa úplne iným človekom, celkom znovu-zrozeným. Nový smer dostáva aj všetko, čo je v tebe. Budeš s takým nadšením slúžiť cnosti, ako si predtým s rozkošou slúžil necnosti, a podobne všetkým radovánkam a zlým náklonnostiam. Potom však musíme bdieť, aby sme neklesali, keď pocítíme v sebe hriešnu náklonnosť, a že nie sme ešte úplne čistí, ako by sme radi boli. Nános špiny úplne nezmyješ, pretože sme tu ešte telo a krv.

**Martin Luther,
Smerovník
kresťanskej cesty**

Ježiš a nasledovníci – rušitelia pokoja?

Milí priatelia, v týchto dňoch sa začalo pôstne obdobie, ktoré počas nasledujúcich 40 dní obracia našu pozornosť na vykupiteľské dielo Spasiteľa Ježiša Krista. Život Ježiša Krista nebol zúfalým životom, hoci Ježiš vedel, že pre záchranu a spasenie padlého, hriešneho ľudského pokolenia, musí zomrieť. Ježiš to často spomínal, no učeníci Ho pravidelne zahriakovali, akoby nechceli ani o tom počuť, nieto ešte pripustiť taký „scenár“. S vedomím cesty utrpenia, výsmechu, zrady, zapretia a potupnej smrti, bol Ježiš vo svojom živote otvorený, uzdravoval, pomáhal, mnoho sa rozprával s učeníkmi a s mnohými ďalšími ľuďmi. Mal dobrú vôľu sa tiež rozprávať aj s predstavenými zo židovstva, ale z ich strany tam boli iba úmysly a úklady k zlu: ako Ho „skompromitovať“, ako Mu uškodiť, ako Ho podchytiť v reči a „nachytať“ na protižidovskom učení, ako Mu brániť v Jeho misii a v skutkoch lásky; napokon bol vlastne Ježiš v očiach týchto predstavených rušiteľom doterajšieho života a pokoja.

Nielen v posledných dňoch a mesiacoch, už niekoľko rokov prežívame niečo podobné v našej cirkvi. Pár „nadšencov“ sa snaží robiť niečo podobné. Nie priamo Ježišovi, ale Jeho cirkvi. Prečo tu máme také napätie a toľko nepriateľstva? Domnievam sa, že je to taký jasný viditeľný zápas medzi duchovným a svetským spôsobom spravovania cirkvi. Lebo tam, kde Ježiš prináša evanjelium, požehnanie, uzdravenie, lásku, nadšenie a dobrú vôľu, tam sú ľudia pozvaní vyjsť zo sveta, zo starého života a zo svetských spôsobov k novému životu – byť novým stvorením. Problém však nastáva na tej strane, kde to volanie je odmietané, kde sa tomu ľudia všemožne bránia. Tam vlastne vzniká znepokojenie, pretože bol bez ich súhlasu narušený doterajší spôsob života ... a života cirkvi. Rozmeňme si to na drobné: túžba škodiť, „chytanie za slovíčka“, podsúvanie vymyslených zlých úmyslov, obviňovanie až po nenávisť. Paradoxne z rušenia pokoja sú obviňovaní tí, ktorí svojou dobrou vôľou, láskou a veľkodušnosťou „narúšajú“ doterajší spôsob života v cirkvi.

V pôstnom čase sa stíšme pred Bohom, skloňme sa pred Ním, padnime na kolena, postíme sa. Ježiš nám priniesol nový život, „aby sme, verní pravde, v láske rástli v každom ohľade v Toho, ktorý je Hlava, v Krista; On spája a zväzuje celé telo všetkými spojivami spoločnej služby a dáva každej časti pôsobiť primerane, aby telo rástlo a budovalo sa v láske. Preto teda hovorím a svedčím v Pánovi: Nežite už viac, ako pohanovia žijú v márnosti svojej mysle, zatemnení na rozume, odcudzení Božiemu životu nevedomosťou, ktorá je v nich, a zatvrdilosťou svojich srdiec; oni sa (totiž) vo svojej otupenosti oddali výstrednostiam, aby zo ziskuchtivosti páchali všetku nečistotu. Ale vy ste sa nie takto učili o Kristovi! Ak ste totiž počuli o Ňom, a dostalo sa vám v Ňom poučenia - ako je pravda v Ježišovi – zložte starého človeka podľa terajšieho života, rušiaceho sa v zlých, klamných žiadostiach, obnovte sa duchom svojej mysle a oblečte nového človeka, stvoreného podľa Boha v spravodlivosti a svätosti pravdy.“ Efezským 4, 15 – 24.

Monika Cipciarová

VYHLÁSENIE K INŠTALÁCII BISKUPOV A UVEDENIA GENERÁLNEHO DOZORCU

V sobotu, 2. 3. 2019, sme vo Zvolene prežili duchovne silnú a krásnu slávnosť inštalácie. Účasť bola mohutná. Prišlo množstvo domácich i zahraničných hostí, vyše sto našich bratov a sestier v oltárnej službe aj z iných cirkví, či predstaviteľov štátnej správy a samosprávy. Kostol bol preplnený a i pred ním stál ešte zástup veriacich návštevníkov. Diabol sa postaral, aby túto slávnosť zatemnil a pokúsil sa obráť nás o spoločnú radosť, ktorú sme chceli prežiť.

V utorok pred inštaláciou brat biskup ZD dostal anonym, v ktorom sa pisateľ vyhrážal vybuchnutím nástražného systému v kostole počas slávnosti. Následne na druhý deň dostalo podobný list aj Obvodné oddelenie policajného zboru vo Zvolene.

Nakoľko polícia vyhodnotila hrozbu ako vážnu a nebezpečnú, začalo sa urgentné vyšetrovanie, ktoré už prinieslo konkrétne výsledky.

Stáli sme pred veľkou a ťažkou dilemou, či slávnosť inštalácie zrušíme, alebo uskutočnime aj napriek určitému riziku. Odhodlali sme sa pokračovať podľa pôvodných plánov. Už nebol čas, aby sme o zmene dokázali informovať všetkých prihlásených. Viacerí boli na ceste, najmä zo vzdialeného zahraničia, ale hlavne sme verili, že Pán Boh sa o svoje dielo postará a ochráni ho.

Polícia s mestom nám zabezpečili maximálnu súčinnosť a podporu. Bolo však potrebné prijať a rešpektovať mimoriadne bezpečnostné opatrenia – zvýšený počet usporiadateľov, kontrolu pri vstupe do kostola, povolenie vstupu len pre prihlásených, ponechanie voľných únikových ciest v kostole v prípade ohrozenia, preto sa po naplnení kapacity na sedenie nemohli už púšťať ďalší účastníci. Toto opatrenie vyvolalo nevôľu a sklamanie mnohých, ktorým vstup do kostola nebol umožnený. Pokiaľ by sme nerešpektovali prísne inštrukcie polície, hrozilo zrušenie celej slávnosti.

Vzniknutá situácia nás veľmi mrzí a hlboko sa ospravedlňujeme všetkým, ktorých sa tieto opatrenia nepríjemne dotkli. Vzhľadom na časový stres už nebolo v našich silách spraviť viac pre bezpečnosť zúčastnených.

Jasnou indíciou, že išlo primárne o prekazenie slávnosti inštalácie je fakt, že anonym bol doručený tesne pred slávnosťou aj na Obvodné oddelenie polície, ktorá mohla podujatie zakázať.

Vďaka Bohu, že zoberal celú slávnosť pod svoju ochranu, a tak sme nezaregistrovali ani náznak nejakej hrozby, alebo provokácie.

Žiaľ, až takto ďaleko dospela nenávisť, urážajúca a hrubo demagogická kampaň odporcov legitímne zvoleného vedenia ECAV a ZD. Vyhrážanie sa vlastným, ktorí prišli na slávnosť inštalácie a tiež, že prípade zaistenia

pisateľa anonymného listu to bude mať vážne trestnoprávne dôsledky.

Ako vedenie ECAV a ZD nás nesmierne potešila a povzbudila veľká podpora a povzbudenie, ktoré sme mohli vnímať a prijímať počas slávnosti inštalácie.

Útoky, ktorým musíme čeliť, či už v podobe anonymov, alebo aj od konkrétnych jednotlivcov, zborov, od členov Asociácie slobodných zborov, ale rovnako aj z Evanjelického posla spod Tatier, sa stupňujú a majú až démonický charakter. „Veď náš boj nie je proti krvi a telu, ale proti kniežatstvám a mocnostiam, proti pánom sveta tejto temnosti, proti zlým duchom v nebesiach.“ Ef 6, 12

Kauzy v našej cirkvi, ktoré traumatizujú celú evanjelickú verejnosť, rozhodne nechceme zametať pod koberec a trváme na ich dôslednom prešetrení a objasnení. Nemôžu však byť našou prvou ani najdôležitejšou témou. Rovnako ňou nie je ani Transcius, EPST, Asociácia slobodných zborov či Reformata. Toto sú problémy, ktorých hysterické pertraktovanie len zastiera ten hlavný problém, že naša cirkev dlhodobo upadá. Veď máme cirkevné zbory, ktoré sú už de facto mŕtve, hynieme na formalizmus a sme stále viac ľahostajní voči tomu, čo tvorí základ našej identity – Božiemu slovu.

Vrátiť našu cirkev k živej viere, autentickému svedeckému kresťanstvu, k túžbe po Božom slove, po neformalistickej zbožnosti, to sú hlavné úlohy nás ako vedenia ECAV, ale samozrejme aj všetkých veriacich, ktorým na našej cirkvi záleží. Ostatné problémy nesmú zastierať tento hlavný cieľ.

Ak sa vrátíme k Bohu v úprimnej a živej viere, ak sa vrátíme k Božiemu slovu, vrátíme sa k pravde a ozajstnému pokániu, a tak aj k láskavým vzťahom medzi sebou, príde obnovenie dôvery, uzdravenie a otvorí sa nové možnosti k napredovaniu našej cirkvi.

Preto vyzývame k modlitbám a pôstu. Teraz je na to najvhodnejší čas, keď vstupujeme do pôstneho obdobia. Využime ho na vrúcne a vytrvalé modlitby, pôst a takú sebareflexiu, ktorá by viedla k úprimnému vyznávaniu hriechov a pokániu. Inak sa nepohneme ďalej v našej ťažko skúšanej evanjelickej cirkvi.

Vyprosujeme k tomu od Pána Boha múdrosť, odvahu viery a zmocnenie Duchom Svätým.

Vaši v Pánu oddaní

Ján Hroboň, Renáta Vinczeová

Ivan Elko, Ján Brozman

Slavomír Sabol, Ľubomír Pankuch

INŠTALÁCIA, NA KTOREJ SOM (OPÄT) NEBOL

Udalosti, akou je inštalácia biskupa do úradu, bolo počas môjho života v službe farára niekoľko. Úprimne povedané, žiadnu z nich som nevnímal ako niečo mimoriadne. Žiadnej som sa ani neplánoval zúčastniť, možno aj preto, lebo okázalé slávnosti nemám rád – ale to asi nebude jediný dôvod. Registroval som ich, ale žiadnej z nich som neprikladal nejakú veľkú dôležitosť. Žiadnej, až na túto poslednú. Túto poslednú som vnímal ako dôležitú a mimoriadnu udalosť v našej cirkvi. Dokonca som aj plánoval zúčastniť sa jej a aj keď to napokon nevyšlo, bol som tam „na diaľku“ v modlitbách. A potom prišla akási chrípka, a tak som dostal čas leňošiť a rozmýšľať. O tom, čo sa to vlastne deje a tiež nedeje – v nás a okolo nás.

Prvé, čo mi v súvisi s poslednými udalosťami napadá, nie je veľmi pozitívne. Pripomína mi to **teroristické zmýšľanie**, ktorého prvým cieľom je zasiahť strach. Nedávno vznikla Asociácia slobodných zborov ECAV (Asociácia), ktorá sa rozhodla vziať meč spravodlivosti do svojich rúk. Na internetovej stránke, ktorú prevádzkuje sa píše, že „sme vo vojne“. Cirkevný časopis Evanjelický posol spod Tatier (EPST), ktorý na svojich stránkach

PRINÁŠAME ĎALŠIE UZNESENIA ZO ZBOROVÝCH KONVENTOV

CZ ECAV Bratislava - Dúbravka

s vďakou voči Pánu Bohu berie na vedomie právoplatné výsledky volieb v našej cirkvi na funkcie biskupa ZD, dozorcú VD a predsedníctva ECAV a verne ich bude niesť na svojich modlitbách. CZ ECAV Bratislava - Dúbravka sa stotožňuje s Pastierskym listom našich biskupov zo dňa 17. januára 2019, podľa ktorého zaujíma jasný nesúhlasný postoj voči snahám konkrétnych jednotlivcov pôsobiť rozkol v cirkvi; podobne rozumie biblickej zvesti o zachovaní jednoty a výzve na život v slobode tak, aby sloboda nebola zámenkou povoľovať telu, ale dôvodom pre vzájomnú službu v láske.

CZ ECAV Bratislava - Dúbravka protestuje voči zneužívaniu spoločnosti Transocius

činnosť Asociácie podporuje a propaguje, prináša alarmujúce správy, ako nás nové vedenie cirkvi vedie do záhuby. Vlastne nič konkrétne sa nehovorí, len sa navodzuje pocit ohrozenia. A čerešnička na torte – anonym, ktorý sa vyhrážal bombou v kostole vo Zvolene počas inštalácie. Je pravdepodobné, že to nebola pripravovaná akcia Asociácie, ale onen „bojovník“ bol činnosťou Asociácie prinajmenšom motivovaný. A to môže byť ešte horšie, lebo činnosť Asociácie sa vymyká spod kontroly. Nakoniec nič nebuchlo, aj keď dôsledky tohto činu na niektorých predsa doľahli – nielen na organizátorov, ktorí niesli bremeno zodpovednosti, ale aj na účastníkov, ktorí merali do Zvolena stovky kilometrov a do kostola sa napokon nedostali – poplašná správa k tomu pravdepodobne tiež prispela. Takže strach je zasiaty. Netvrdím, že Asociácia a EPST chceli dosiahnuť tento cieľ, len chcem poukázať na to, k čomu takáto činnosť vedie – lebo výsledkom sú zatiaľ len strach, neistota a pochybnosti.

To druhé, čo mi prichádza na myseľ, je „**mlčiaci biskup**“. V čase, keď iní volajú a kričia, obhajujú bývalé vedenie cirkvi – a teda aj bývalého generálneho biskupa – on mlčí. Nieкто to môže považovať za tichý súhlas, iný zas za tichý vzdor. Pravdepo-

dobne to nebude ani jedno ani druhé. V takejto situácii by som očakával jasný postoj, stanovisko, ktoré by mohlo viesť k pokoju a porozumeniu. Očakával som aj veľké gesto – účasť na inštalácii a požehnanie tých, ktorí preberajú úlohu a poslanie viesť cirkve ďalej. Ale nič z toho sa nestalo. Možno preto, lebo to nie je len gesto, je to prejav pokory a tiež zodpovednosti.

Tretie, čo si myslím, že je dôležité povedať, je, že súčasní biskupi nie sú dokonalí. Ale musím hneď dodať – našťastie. Ja nepotrebujem dokonalého biskupa, ale potrebujem biskupa, ktorý mi bude rozumieť. Ktorý ma nebude kádrovať za moje zlyhania, ale pomôže mi ich prekonať a napraviť. Ktorý mi povie o mojich chybách tak, že nebudem mať z toho depku. Ktorý mi nebude vyčítať to, že už nevládzem a mám pocit zbytočnosti, ale ktorý ma povzbudí a posilní a potiahne ďalej. Súčasní biskupi mi dávajú nádej, že by to takto mohlo fungovať. To som vnímal aj z inštalácie (na ktorej som nebol, ale som ju sledoval) a z reakcií iných (ktorí na nej boli). A tiež nádej, že problémy a krízy nebudeme riešiť bombami, ani mlčaním, ani hnevom, ani nenávisťou, ale **Božou láskou**.

*Jan Oslík,
ev. farár v Modre*

a.s. a týždenníka Evanjelický posol spod Tatier členmi Asociácie slobodných zborov (ASLoZ) na diskreditačnú kampaň proti cirkvi. Žiada akcionárov, aby v súlade s obchodným zákonníkom zvolali mimoriadne valné zhromaždenie a do orgánov spoločnosti zvolili kompetentných ľudí.

Konvent CZ ECAV Kalná nad Hronom

s pohoršením a so znepokojením sleduje hrubé a neopodstatnené osočovanie novozvoleného predsedníctva našej cirkvi, ktoré vzišlo z legitímnych volieb. Je to o to horšie, že sa to deje prostredníctvom celocirkevného periodika Evanjelického Posla, ktorý by mal prinášať objektívne správy zo života cirkvi, ale v rozpore s Písmom Svätým a tiež s Augsburským vyznaním, či výkladom desiatich Božích prikázaní je toto periodikum využívané na jednostrannú štvavú kampaň proti právoplatne novozvoleným predstaviteľom našej cirkvi generálnemu biskupovi Mgr. Ivanovi Elkovi a generálnemu dozorcovi Ing. Jánovi Brozmanovi, ako aj dištriktuálnemu biskupovi Západného dištriktu Mgr. Jánovi Hroboňovi. Cirkevný zbor Kalná nad Hronom vyjadruje plnú podporu právoplatne zvoleným predstaviteľom našej cirkvi, ako aj dištriktuálnemu biskupovi a vo svojich modlitbách bude neustále prosiť Pána našej cirkvi Ježiša Krista, aby ich v náročnej službe sprevádzal svojim požehnaním. Zároveň konvent cirkevného zboru žiada autorov útokov a osočovanií, aby s tým prestali a nepolarizovali cirkve.

Redakcia RL

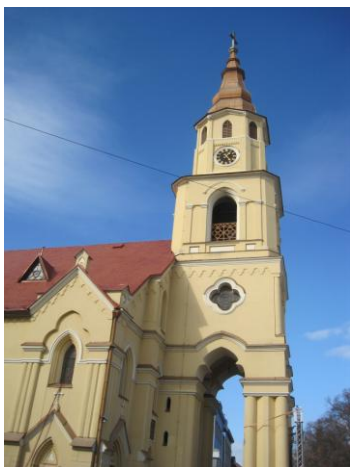

foto: Eva Bachletová

VO ZVOLENE INŠTALOVALI NOVOZVOLENÝCH BISKUPOV A UVIEDLI NOVÉHO GENERÁLNEHO DOZORCU

V sobotu, 2. marca t. r., sa v evanjelickom kostole Svätej Trojice vo Zvole uskutočnili slávnostné služby Božie pri príležitosti inštalácie generálneho biskupa ECAV na Slovensku Ivana Elka, biskupa Západného dištriktu ECAV na Slovensku Jána Hroboňa a úvodu do funkcie generálneho dozorcua ECAV na Slovensku Jána Brozmana, a to v duchu slov Písma: „*Buď Tvoja milosť nad nami, ó Hospodine, ako my na Teba očakávame!*“ Žalm 33, 22.

Priamy prenos služieb Božích vysielala RTVS na Jednotke, záznam je možné sledovať z archívu:

<https://www.rtvs.sk/televizia/archiv/14121/180942>

Na slávnostných službách Božích liturgovali: generálny biskup Ivan Elko, biskup Východného dištriktu Slavomír Sabol, biskup Západného dištriktu Ján Hroboň, emeritný biskup Igor Mišina, emeritný biskup Július Filo, senior Myjavského seniorátu Miroslav Hvoždžara, zvolenský zborový farár Ján Mojzsis, petržalská zborová farárka Eva Kolesárová, tajomník generálneho biskupa Boris Mišina. Sprievodným slovom pri inštalácii poslúžil Peter Mihoč, tajomník biskupa VD. Novozvoleným biskupom sa pri inštalácii prihovoral emeritný biskup Július Filo. Inštaláciu generálneho biskupa a uvedenie do úradu generálneho dozorcua vykonal biskup Východného dištriktu Slavomír Sabol. Inštaláciu biskupa Západného dištriktu Jána Hroboňa vykonal generálny biskup Ivan Elko.

Slávnostnej inštalácie sa zúčastnili predsedníctva dištriktov, seniorátov, členovia generálneho presbyterstva, desiatky evanjelických faráriek a farárov, zástupcovia evanjelických duchov-

ných v OS a OZ SR, predstavitelia domácich registrovaných cirkví a náboženských spoločenstiev, hostia zo zahraničných a partnerských evanjelických cirkví, zástupcovia štátnej správy a Evanjelickej diakonie ECAV. Chránové spoločenstvo tvorilo viac ako tisíc veriacich z celého Slovenska. Ďalší sledovali prenos služieb Božích na veľkoplošnej obrazovke pred evanjelickým kostolom.

Počas služieb Božích účinkovali spevokoly z cirkevných zborov: Bratislava Dúbravka, Hanušovce nad Topľou, Martin, Nitra, Diakovce, ako aj speváci z Celoslovenského ekumenického speváckeho zboru a komorný súbor. Združené spevokoly dirigoval Ewald Danel. Ako kantor služieb Božích poslúžil Jano Siroma, predseda Výboru cirkevnej hudby a hymnológie.

Božie slovo z listu Filipským 2, 1 – 4 bolo základom inštalačného príhovoru emeritného biskupa Júliusa Fila, ktorý v úvode zdôraznil, že sme sa tu zišli, aby sme požehnali a vyslali do služby nové predsedníctvo cirkvi a nového brata biskupa pre Západný dištrikt. Emeritný biskup Július Filo zdôraznil, že prvé ustanovenie v cirkevnej ústave sa pri generálnom biskupovi, dištriktálnom biskupovi a generálnom dozorcovi končí tými istými piatimi slovami. „*Je to päť jednoduchých slov. Každý z vás tým, čo robí, má chrániť cirkev a jej jednotu. Áno, každý biskup zabezpečuje, aby sa evanjelium zvestovalo podľa vieroučných zásad. Dozorca dbá o duchovný rast cirkvi. A všetci spolu: chránia cirkev a jej jednotu.*“

Emeritný biskup položil potom otázku, ako môžeme byť spoločne spolu

foto: Ľubo Bechný

foto: Ľubo Bechný

s novozvolenými bratmi nástrojom jednoty. Ako znovu v jednote Božích dielok rozvinúť celé spektrum programov evanjelizácie a diakonie na našom Slovensku? Odpoveďou je Pán Ježiš Kristus, v ktorom máme pozvanie k láske, k súcitu a milosrdenstvu a v Duchu Svätom nám bola darovaná jednota spoločenstva. Boží Duch nás cez slová apoštola Pavla pozýva k tomu, aby sme boli jedna duša a jedna myseľ, zmýšľať rovnako. „*Vieme sa naučiť zmýšľať rovnako vtedy, keď budeme v pokore a s láskou komunikovať jeden s druhým. Keď sa budeme snažiť pochopiť argumentáciu toho druhého vo svetle Božieho slova ... Rovnaké zmýšľanie a rovnaká láska Božia v Kristovi znamená záujem o ľudí v cirkvi a okolo nás vo svete, o ich problémy a ich nádeje,*“ dodal emeritný biskup Július Filo. Zároveň je potrebné, aby sme hľadali prospech iných. „*Naša duchovná a programová investícia do iných musí rásť, aby svet uveril v Božiu lásku, Božie milosrdenstvo a súcitu. To sa dá dielom milosrdnej lásky, svedeckej diakonie k odkázaným na pomoc iných.*“

Po vykonaní aktu inštalácie, zložení sľubov a uvedení do úradu boli brat generálny biskup Ivan Elko a brat dištriktuálny biskup Ján Hroboň požehnaní biskupom VD Slavomírom Sabolom, emeritnými biskupmi Júliusom Filom a Igorom Mišinom, regionálnou biskupkou partnerskej Evanjelickej cirkvi v strednom Nemecku Dr. Friederike Spenglera zahraničnými biskupmi partnerských a sesterských cirkví. Nasledovala modlitba novoinštalových biskupov. Uvedenie generálneho dozorca Jána Brozmana do úradu vykonal biskup Východného dištriktu Slavomír Sabol. Boris Mišina, osobný tajomník generálneho biskupa v modlitbe za nových biskupov a generálneho dozorca prosil o požehnanie pre nové vedenie a o to, aby naša cirkev bola požehnaním pre našu krajinu.

Slávnostnému zhromaždeniu sa prihovorili tiež zahraniční hostia. Reverend Peter Rogness, farár Bratislavského medzinárodného zboru a emeritný biskup, ktorý tlmočil pozdrav od Evanjelickej luteránskej cirkvi v Amerike a uviedol, že *„tieto služby Božie sú viditeľnou pripomienkou toho, že ste do úradu nevstúpili sami, ale ste podporovaní modlitbami a dobrou vôľou nespočetného množstva spolupracovníkov a členov cirkvi, ktorí vám tento úrad zverili. Tento oblak svedkov, ktorý vás obklopuje, zahŕňa aj vedenie Evanjelickej luteránskej cirkvi v Amerike.“*

Dr. Friederike Spengler, regionálna biskupka partnerskej Evanjelickej cirkvi v strednom Nemecku vo svojom príhovore zdôraznila, že ako Ježišovi učeníci by sme nikdy nemali zabudnúť na to, že sme tí, ktorí jeme z jedného chleba a pijeme z jedného kalicha. Keďže Pán Ježiš Kristus o sebe hovorí, že je chlieb života, tak je aj znamením všetkého, čo nás duchovne sýti, všetkého, čo nás robí zrelšími a všetkého, čo nás spája, povedala biskupa dr. Friederike Spengler. *„Všetkých nás nielen posilňuje, ale aj vedie do spoločenstva. Preto som vám dnes priniesla chlieb. Chlieb, ktorý vám dúfam bude chutiť a posilní vaše spoločenstvo. Jeden chlieb, nie tri. Pretože v jednom chlebe tvoríte jednotu. K tomuto pripájam aj pranie, aby ste*

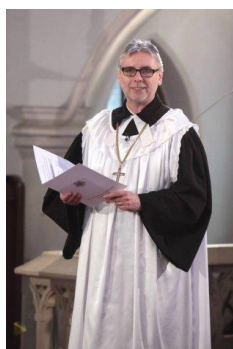
foto: Ľubo Bechný

prežili radosť vo vašom spoločenstve, posilnili sa a boli požehnaní vo všetkom, čo buduje cirkev a slúži k vzájomnej spolupatričnosti.“

Za zahraničných Slovákov sa inštalovným biskupom a generálnemu dozorcovi prihovoril reverend Dušan Tóth z Kanady, ktorý vyjadril radosť z toho, že môžeme spoločne oslavovať a v modlitbe vysielat' nových služobníkov do služby Kristovej. Zároveň to vníma ako veľký medzník, keďže si tento rok Slovensko pripomína tri desaťročia, kedy zhodilo putá komunistickej totality. Novému vedeniu cirkvi adresoval slová: *„idete do zápasu s agnosticizmom, pretvárkou, narcizmom. Nech je v tomto ťažkom zápase vašou zbraňou láska. Služba Kristovej cirkvi a jej duchovne smädným veriacim nech vás sprevádza a ctí, tak ako posilňovala apoštolov v prvotnej cirkvi a mnohých statočných služobníkov pred vami. Z tej bohatej studnice vody živej načierajte a štedro rozdeľujte, kde je potreba,“* uzavrel Dušan Tóth.

S pozdravmi vystúpil za Konferenciu biskupov Slovenska pomocný biskup Bratislavskej arcidiecézy Jozef Haľko, za ECAV na Slovensku biskup Východného dištriktu Slavomír Sabol a za Ministerstvo kultúry SR riaditeľ cirkevného odboru Ján Juran.

Spoločenstvu veriacich sa potom prihovorili inštalovaní biskupi. Ján Hroboň, biskup Západného dištriktu povedal: *„Chceme sa poďakovať Pánu Bohu za jeho nezaslúženú milosť, za privilégium aj zodpovednosť byť služobníkmi v úrade biskupov a dozorca, veľmi túžime po tom a spravíme s Božou pomocou všetko pre to, aby sa naša cirkev prebudila v živej viere, k autentickému kresťanstvu, ktorá je soľou zeme a svetlom sveta, túžime aby, ustupovala formálna zbožnosť, aby sme vrátili ku koreňom našej viery, kresťanskej identity, k Božiemu slovu.“* Keď sa vrátíme k Bohu, tak sa vrátíme aj k sebe navzájom, k dobrým a láskavým vzťahom, ustúpia nepokoje a rozbroje a príde pokoj a požehnanie, k tomu nech nám Pán Boh pomáha, uzavrel biskup Ján Hroboň.

Generálny biskup Ivan Elko vo svojom príhovore uviedol príklad apoštola Jána, ktorý keď sa prihovárал cirkvi, nazýval ju „Kýriou“, „Paňou“. „Cirkev bola pre Jána krásna a vznešená dá-

ma. Pre nás je – predovšetkým a samozrejme – Evanjelická cirkev augsburského vyznania na Slovensku tou krásnou a vznešenou dárou – napriek a navzdory všetkému. Vyznávame jej lásku a veríme v ňu, pretože rovnako veríme vo „svätú cirkev všeobecnú“. Naša krásna Pani má tisíce v Krista úprimne veriacich členov, rady horlivo slúžiacich dobrovoľných spolupracovníkov, mnoho zanietých farárov a fariariet. Realizuje množstvo misijných, vzdelávacích, diakonických a komunitných projektov. Má množstvo krásnych budov, impozantné kultúrne dedičstvo. Má vyznávačskú a mučenícku minulosť, pevné ekumenické apoštolské zakotvenie, skvelú reformačnú teológiu, zdravé biblické učenie. Má všetky predpoklady viesť ľudí k životu s Kristom a z Krista a priviesť ich ku spaseniu“, uviedol generálny biskup Ivan Elko. Zároveň sa poďakoval za prejavenu dôveru v minuloročných voľbách a pozval veriacich k tomu, aby spojili svoju vieru, schopnosti, nadšenie a skúsenosti do spoločnej vízie, aby sa na ECAV na Slovensku stala pekným a bezpečným miestom pre život viery pre čo najviac ľudí v dnešných zložitých časoch.

Generálny biskup ECAV Ivan Elko v závere služieb Božích vyjadril poďakovanie všetkým, ktorí sa intenzívne podieľali na príprave slávnosti inštalácie, a to najmä Biskupskému úradu Západného dištriktu, pracovníkom GBÚ ECAV, všetkým organizátorom a účinkujúcim v spevokoch. Poďakovanie za vyjadrenie podpory novému vedeniu cirkvi svojou účasťou na inštalácii patrí zahraničným hosťom z partnerských, sesterských a protestantských cirkví.

Služby Božie vo vrúcnej, pokojnej a radostnej atmosfére ukončila hymna evanjelickej cirkvi – Hrad prepevný.

Eva Bachletová,
mediálna poradkyňa GBU ECAV
foto: Ľubomír Bechný
zdroj: ecav.sk

BRATSKO-SESTERSKÝ POZDRAV PRI TEJTO PRÍLEŽITOSTI ZASLAL DÔSTOJNÝ BRAT EMERITNÝ BISKUP IVAN OSUSKÝ

Tento ako aj ďalšie pozdravy sú prevzaté:

<http://www.ecav.sk/index.php?>

[p=Aktual/CZinfo/instalacia_novozvolenych_predstavitelov_ecav](http://www.ecav.sk/index.php?p=Aktual/CZinfo/instalacia_novozvolenych_predstavitelov_ecav)

Dôstojný brat generálny biskup, brat generálny dozorca, dôstojný dištriktuálny biskup!

S pokorou som prijal pozvanie na inštaláciu do Zvolena a cítil som zadosťučinenie za ukončenie traumatizujúceho napätia, ktoré nezmyselne zneistilo našu cirkev. Ďakujem a súčasne sa ospravedlňujem za neúčast'. Je mi to veľmi ľúto, ale môj zdravotný stav mi to nedovoľuje s Hviezdoslavom cítiac: *len sám v okraji lodi opretý meškám, sám so svojim žitím – Nie. Z duše znie hlas ponad vlnobitím. Žes blízko, Pane, vidím, slyším, cítim...*

S Božou milosťou je vám dovolené pokračovať v diele služby v cirkvi. V tejto milosti ponorení ako z krstného prameňa očistení a posilnení smiete v tomto diele služby konať s vedomím, že máte v cirkvi množstvo bratov a sestier, ktorí vám dôverujú a žijú radostnou nádejou pokoja a zmierenia. Bratsky vám želám Božiu prítomnosť v rozhodovaniach, trpezlivosť rozsievачa, ktorý čaká na vrasť, odvahu rybára, ktorý neúnnavne spúšťa sieť, bdelosť strážcu jednoty a predovšetkým darov Duchu Svätého, v ktorých sú skryté všetky možnosti riešenia. Prajem vám darov zdravia a sily od Pána Boha a modliac sa za vás zostávam.

S úprimným bratským pozdravom **Ivan Osuský ev. biskup v. v.**

Foto zdroj: <https://www.zdecav.sk/historia-zd.html> (vložíla Redakcia RL)

Pozdrav pri inštalácii biskupov a uvedenia generálneho dozorca

Drahý brat generálny biskup Ivan Elko, generálny dozorca Ján Brozman, biskup Západného dištriktu Ján Hroboň, milí bratia a sestry v Kristu Ježiši,

úprimne ďakujem, že ste mi dali možnosť vás pozdraviť menom Združenia slovenských evanjelikov žijúcich v zahraničí. Aj keď žijeme v zahraničí, oddelení od vás, cítime sa súčasťou Kristovej cirkvi, pretože sme jej duchovné hodnoty prijímali s kojeneckým mliekom tu, na Slovensku. Chceme s ňou žiť aj naďalej a vôbec nezáleží, kde sa fyzicky nachádzame.

Je to po prvý raz po 30 rokoch, čo môžeme oslavovať spolu s vami a v modlitbe vysielat' nových služobníkov do služby Kristovej. Ponáhľam sa vám blahoželať, vám všetkým, ktorí ste vyjadrili svoju dôveru týmto nezištným služobníkom, pripraveným budovať najväčšie kráľovstvo, aké kedy existovalo, Kráľovstvo Božie. Je to veľký medzník, keď tohto roku si pripomínate tri desaťročia, ako ste zhodili putá komunistickej totality. Božím riadením je táto slávnosť tu, vo Zvolene, ktorý vždy vysielal do služby už v dávnej minulosti statočných a bohobojných Kristových služobníkov.

Idete do zápasu s agnosticizmom, pretvárkou, narcizmom. Nech je v tomto ťažkom zápase vašou zbraňou láska. Služba Kristovej cirkvi a jej duchovne smädným veriacim nech vás sprevádza a ctí, tak ako posilňovala apoštolov v prvotnej cirkvi a mnohých statočných služobníkov pred vami. Z tej bohatej studnice vody živej načierajte a štedro rozdeľajte, kde je potreba.

Začínate na kolenách, aby sme mohli v Ňom, v Kristovi rásť. Svojou službou inšpirujte, nadchýňajte a aktivizujte svojich veriacich. Nech Otec Nebeský vás v tejto službe posilňuje a požehnáva.

Reverend Dušan Tóth, Kanada,
Zvolen 2. 3. 2019

ČO POVAŽUJEM ZA DÔLEŽITÉ PRE ECAV V R. 2019

Od začiatku tohto roku premýšľam, či tento môj príspevok uverejniť, alebo nie. Situácia v našej cirkvi sa priebežne mení a jeho aktuálnosť možno klesá. No azda predsa len pomôže ujasniť si určité skutočnosti.

Roky sa modlíme za prebudenie a uzdravenie našej cirkvi. Verím, že v minulom, opäť raz osmičkovom roku, začal plynúť čas vypočutia našich modlitieb. Verím, že nebeský Režisér pomáhal a viedol dianie v našej cirkvi napriek všetkým prekážkam a snahám voľby zmarit. Prosme naďalej, aby nám Pán Cirkvi dal múdrosť poznať Jeho vôľu a zároveň silu plniť ju – nie len pre vlastné spasenie, ale aj pre dobro našej cirkvi a na oslavu Jeho mena. Aby sme rozpoznali, čo je skutočne dôležité, prvoradé a čo nie. Máme až priveľa problémov, ktoré treba čím skôr riešiť.

1. Medziľudské vzťahy

Každý má právo zostaviť si vlastnú tabuľku priorít. Rešpektujem to, no pre mňa sú najdôležitejšie dobré medziľudské vzťahy. Človek býva šťastný a spokojný, má radosť z práce, ak žije v spoločenstve blízkych, ktorí mu rozumejú, ktorým môže veriť. Vzájomná úcta a dôvera vyplývajú z lásky – z Božej prítomnosti. Veď Boh je láska. Láska vytvára duchovný domov pre jednotlivcov i rodinu Božích detí, umožňuje bezkonfliktnú spoluprácu v cirkevných zboroch, seniorátoch i v celku cirkvi. Dokonca pomáha získať finančné prostriedky na všetko, čo je potrebné pre život cirkvi na zemi. Umocňuje vplyv na spoločnosť, v ktorej žijeme, aj na zvesť evanjelia tomuto svetu. Preto náprava súčasných rozbitých vzťahov, náprava krívd a obnovenie dôvery a úcty sú podľa mňa prioritou. Žiaľ, snaha niektorých naďalej spochybňovať nové vedenie ECAV, udržiavanie veriacich v napaťi a zverejňovanie odporu voči predsedníctvu cirkvi aj vo svetských médiách je prejavom skôr sebeckta, urazenej pýchy, alebo dokonca nenávisť? Rozhodne nejde o kresťanskú lásku! No, už proroci v Starej zmluve kládli väčší dôraz na lásku, milosrdenstvo, spravodlivosť, než na kult. V Novej zmluve nie nadarmo práve Hymna lásky patrí medzi jej najznámejšie kapitoly: „Teraz však zostáva viera, nádej, láska, to troje, ale najväčšia z nich je láska.“ (1.Kor.13,13)

2. Správna hierarchia hodnôt:

a) **Vernosť Biblii** – zachovanie kresťanských hodnôt v súčasnom sekulárnom svete

b) **Misia** – evanjelizácia súčasnej spoločnosti

c) **Vieroučné jasno** – správna duchovná orientácia, zachovanie a rozvíjanie vlastnej luteránskej identity je naším prínosom do spoločného pokladu celku kresťanstva

d) **Spravovanie Božích darov** – kresťanské hospodárenie podľa Božej vôle s časom, talentami ľudí i hmotnými darmi, je cestou k samostatnosti a spokojnosti jednotlivcov i celku.

e) **Ekumenická spolupráca** – vzájomný rešpekt, dôvera a otvorenosť pre spoločné ciele vo vzťahu k ostatným kresťanským cirkvám, ba aj k nekresťanom, je najlepším svedectvom o našom vzťahu k Bohu pred svetom, do ktorého sme všetci Ním samým postavení a poslaní.

Považujem za nevyhnutné chrániť a rozvíjať tieto hodnoty tak, aby sme ich dokázali spoločne zachovať i pre naše deti a ich budúcnosť.

3. Správni ľudia na správnych miestach

Tento bod je súčasťou kresťanského hospodárenia s ľudskými zdrojmi, ale keďže je veľmi dôležité, akí ľudia pre nás pracujú a nás reprezentujú, zaradila som ho ako samostatný.

Som presvedčená, že naša cirkev má mnoho vzácných ľudí, schopných zastávať rôzne funkcie. Ale my o nich často nevieme. Najkvalitnejší ľudia sa obvykle sami neponúkajú. A ak si ich nevšimneme, nespomenieme si na nich pri vhodnej príležitosti, alebo ich nedokážeme presvedčiť, že ich potrebujeme, stáva sa, že na dôležitých miestach nie sú tí najlepší, ale jednoducho tí, čo boli práve po ruke. Myslím si však, že najnešťastnejší ľudia sú tí, ktorí musia robiť to, na čo nemajú. Samozrejme, neprispievajú ani k úspešnosti a spokojnosti celku.

Už dávno som toho názoru, že nezávislý nominačný výbor cirkvi by mal pracovať stále, alebo aspoň minimálne rok pred voľbami. Mal by vyhľadávať talentovaných členov cirkvi, oslovovať ich, pripravovať na rôzne posty a potom doporučovať kandidačným komisiám.

4. Dobrá legislatíva a jej dôsledné dodržiavanie

Život nám čoraz častejšie ukazuje, že naša cirkevná legislatíva je nedostatočná. Je pravda, že na nedostatky sa obvykle príde len vtedy, keď nastane situácia, ktorá ich odhalí. Ale povinnosťou právnikov je predvídať. Aj tu je vlastne potrebný dobrý vzťah k ľuďom, k cirkvi, schopnosť empatie, cit pre spravodlivosť; a samozrejme povedomie hriechnosti a pokora. Zákony tvorené pre ideálnych ľudí a pohodové podmienky sú zbytočné. Cirkevnoprávne predpisy musia byť lepšie ako ľudia, musia počítat s hriechom, aj s „katastrofickými scenármi“ a musia byť splniteľné. Len tak môžu spoločenstvo chrániť pred dôsledkami hriechu. Našu Cirkevnú ústavu, mnohé zákony a právne predpisy treba nanovo posúdiť z tohto hľadiska a novelizovať ich. No a potom ich treba dodržiavať. A nedodržiavanie, alebo prestupovanie dôsledne postihovať. Bez disciplíny dochádza nie len k neporiadku, ale aj k nespravodlivosti, krivdám a následne k zatrpknutosti. A to je smutné.

5. **Spravodlivosť** – je podľa mňa taká dôležitá, že jej prisudzujem samostatný bod, hoci úzko súvisí so zákonodarstvom. Nespravodlivosť priam bytostne neznášam. Ak sa napr. stane, že sa cirkevný zbor rozhodne zvolí určitého farára a ten bez závažného dôvodu nedostane od vrchnosti súhlas k voľbe, napriek tomu, že základnou jednotkou našej cirkvi je práve cirkevný zbor, ide o obmedzenie jeho práv, nespravodlivosť voči osobe farára i voči zboru. Alebo ak obetavého, horlivého, za roky v práci pre cirkev osvedčeného človeka začneme zrazu súdiť len podľa toho kde bol pokrstený, je to nespravodlivosť, ktorá sa určite Pánu Bohu nepáči. No aj posúdiť spravodlivo, kto naozaj potrebuje finančnú pomoc je veľmi ťažké. Silnejší by mali cítiť zodpovednosť za slabších. To ale neznamená, že malé zbory sú tie slabšie. Neraz je to práve naopak, závisí to od sily viery, ale aj od mentality ľudí a tradícií cirkevných zborov. Škoda, že

nespravodlivosť je medzi nami neúrekom. Treba ich napraviť, ak sa to ešte dá. Lebo ide o sklamanie všetkých, ktorí verili, že v spoločenstve svätých sa zlo nedeje a sklamanie vyhádza z cirkvi mnohých.

6. Vzdelávanie kňazov i laikov

Po 40-ročnom období ateizácie sme zdedili takmer analfabetizmus v duchovných veciach. V rokoch slobody sa síce rozvinul v našej cirkvi pomerne bohatý vzdelávací program pre ordinovaných i neordinovaných, ale neskôr bol, žiaľ, zase zredukovaný. No bolo by treba v ňom pokračovať, zdokonaľovať ho a dôraz položiť najmä na systematické vzdelávanie vedúcich práce s deťmi a mládežou. Pre farárov, katechetov a učiteľov na cirkevných školách je prehlbovanie vzdelania samozrejmosťou. Veď iba tak môžu na úrovni doby konať svoju službu, volať ľudí k Pánovi Ježišovi. Cirkev by im mala poskytovať maximum možností.

A aj farári osobne potrebujú duchovnú pomoc. Dosiaľ jej bola venovaná minimálna pozornosť. Nájst' a vyškolit' duchovných pre farárov by určite bolo na úžitok celej cirkvi.

7. Misia: Evanjelizácia a diakonia

Podľa sčítania ľudu na Slovensku 2001 sa ukázalo, že v porovnaní s kartotékami zborov nepoznáme vyše 100 000 ľudí, ktorí sa prihlásili k našej cirkvi. A po ďalšom sčítaní v r.2011 sme zaznamenali pokles o približne 58 tisíc duší (percentuálne najviac zo všetkých cirkví). Ako dopadne sčítanie v roku 2021, po všetkých aférach? S tým treba niečo robiť.

Slovo Božie a sviatosti, Služby Božie tradičné i mládežnícke a misijné, aj na neobvyklých miestach a v médiách, nápadité, príťažlivé, zaujímavé a pritom stále evanjelické; ale aj biblické hodiny, centrálné i v skupinkách, vyučovanie náboženstva, sobáše a pohreby - sú misijnými príležitosťami. Ale využívame ich dostatočne? Pozývame k nim ľudí, ktorí inde nemajú príležitosť počuť Božie slovo? Ideme za nimi? Hovoríme k nim zrozumiteľnou rečou? Alebo je nám jedno, či rozumejú nášmu slovníku, či si dokonca povieme, že prečo by sme sa mali prispôbovať my a nie oni? No, najpresvedčivejšou misiou je diakonia, služba lásky, pomoci blížnym, ktorou sa opäť vraciame k medziľudským vzťahom. Misia Božej lásky znamená rast cirkvi, je prejavom jej životaschopnosti a zodpovednosti za úlohy, ktorými nás Pán Cirkvi poveril. Modlime sa denne za správne chápanie Jeho vôle a žime podľa nej!

Pane Bože, prosíme Ťa, pomôž nám zvestovať svetu Tvoju lásku tak, aby ľudia velebili Tvoje sväté meno!

Daniela Horínková, ev. farárka v.v.

AKO POSTUPOVAŤ V KRÍZE (ČASŤ PRVÁ)

Joel 2, 12 – 17

Často sa v týchto dňoch diskutuje o tom, ako a či je ešte v našej cirkvi možné obnoviť a uzdraviť to všetko, čo bolo za posledné obdobie pýchou, nenávisťou, ohováraním a intrigami zasiaté a rozbité. Vidím to tak, že máme dve možnosti. Založíme si svoju „cirkev“, či „asociáciu“ (čo sa už stalo) a tam si budeme lízať rany a urazené ego, tam budeme hľadať vinníkov a zločincov za vzniknutú „porážku“ a propagandou budeme huckať a ovplyvňovať neinformovaných ľudí. Žiaľ, do veľkej miery sme už toho svedkami. A tiež sme nútení zbierať ovocie. Nech si každý podľa vlastnej súdnosti a zdravého rozumu odpovie, či je to ovocie Ducha (Gal 5, 22 – 23) alebo ovocie, skutky tela – diabla (Gal 5, 19 – 21).

Samozrejme máme možnosť ísť aj inou cestou, tou, ktorú pred nás stavia Božie slovo. Na túto cestu nás pozýva prorok Joel. Táto cesta však nikdy nebude jednoduchá ani populárna, ale to je cesta, na ktorej stretne živého Boha, kde môžeme získať plnosť a moc Ducha Svätého, Božie žehnanie. Na tejto ceste Pán sľubuje zmenu a nápravu. A keďže vieme a veríme, že „**Bohu nič nie je nemožné**“, možno by stálo za to pouvažovať, či sa na tú cestu oplatí vykročiť, či to stojí za to zaplatiť cenu. Pozrime sa bližšie, do čoho nás Hospodin skrze tohto proroka volá.

Hneď v úvode si kladiem otázky? Čo zlé sa ešte musí prihodiť, aby sa cirkev spamätala? Ako veľmi musíme pocítiť bezmocnosť, aby sme pochopili, že len s pomocou Božou môžeme urobiť čokoľvek, čo bude v Božích očiach správne? Kedy je čas vrátiť sa k Bohu? Čo sa ešte musí stať? Ako hlboko musí ešte padnúť cirkev? Ako veľmi musia ešte kričať ľudia okolo nás?

Možno sme so svojim kresťanstvom spokojní. Keď ho však postavíme do svetla Písma, myslíme si, že je s ním spokojný Boh? Nedávame Mu dosť dôvodov na to, aby povedal, tak s takouto cirkvou ja nechcem mať nič spoločné? Čo sa ešte musí stať?

Joel vo svojej dobe vidí jedinou cestu k napraveniu všetkého pokazeného a zničeného (pýchou, hriechom, egoizmom, neposlušnosťou, uctievaním iných bohov...)

1. Vráťte sa – „*celým srdcom*“
2. Roztrhnite si srdcia – nie odev
3. Zatrúpte pre všetkých, zhromaždite Boží ľud – zsvätzte pôst

Prestaňme pozerať na cirkev svojimi očami a pozrime sa na seba a svoje vyznávanie, svoj postoj aj cez pohľad dnešného textu. Je to zúfalý text volania a zároveň aj cesta nádeje pre Boží ľud – tak ako pre Izrael tak aj pre cirkev – kým nie je neskoro!

1. Vráťte sa – „*celým srdcom*“

Prvá a zásadná Božia výzva – **potrebujeme ísť naspäť** – ale to si uvedomíme len vtedy, ak sme zistili, že sme sa vzdialili, že nie sme na správnej ceste, že tam, kde momentálne žijeme, nevnímame Božiu prítomnosť, nedokážeme rozoznať Božiu vôľu. Nemáme dojem (a vidieť to aj cez naše postoje, myšlienky a ovocie) že asi viac „**chodíme podľa rady bezbožníkov**“, ako podľa usmernení Božieho slova, že viac „**stojíme na ceste hriešnikov**“, ako na ceste, ktorú pre nás pripravil náš Pán Ježiš a že častejšie „**sedíme v kruhu posmievačov**“, ako v spoločenstve Božieho ľudu? Potrebujeme sa vrátiť? Alebo sme spokojní tam, kde sme? Spokojní byť môžeme, ale je s našim postojom spokojný BOH? To je rozhodujúce.

Božia požiadavka, ktorá sa môže zdať až nesplniteľná znie: „- **vráťte sa ku mne celým srdcom a pôstom, plačom a nárekom!**“ – „*celým*

srdom!“ Nedávajme Bohu paberky, zvyšky. Nerobme mu milosť – to ON robí milosť nám, že má s nami takú svätú trpezlivosť, že je ochotný stále a znova nám preukazovať svoju nekonečnú lásku. ON nám dal všetko – To najvzácnejšie – svojho Syna, kompletne odpustenie hriechov, dal nám večný život – už tu a teraz. **„Ako by nám ten, ktorý neušetril vlastného Syna, ale vydal ho za nás všetkých, nedaroval s Ním všetko?“** Rim 8, 32

· **Pôstom** – čo vieme obetovať, aby sme viac Boha počuli, mali viac času na „hľadanie Jeho tváre a prítomnosti?“ Čo pre nás znamená slovo disciplína a sebazaprenie? Koľko slz sme preliali pri pohľade na ľudskú biedu, utrpenie, pri pomyslení si, že celý svet ide bez poznania Ježiša Krista do pekla, raz a navždy – definitívne. Záleží nám vôbec na iných? Záleží nám na našej cirkvi, ktorá sa nachádza vo veľkej duchovnej biede. (A terajšie problémy pomenované v úvode sú toho len ovocím.)

· **Kedy sa pýtať tieto otázky?** Kedy sa vrátiť? „Teraz, znie výrok Hospodínov“. Zajtra už môže byť neskoro a čo chceš od „sudcu živých i mŕtvych“ počuť? Nehodný sluha? Teraz je čas na kolená, pokánie a zmenu myslenia. Teraz je priestor na hľadanie Božej tváre, na čas v Božom slove. **„Dnes, keď počujete jeho hlas, nezatvrdzujte si srdcia.“**

Stanislav Kocka
(pokračovanie nabudúce)

V nádeji vzkriesenia a večného života v Ježišovi Kristovi oznamujeme evanjelickej verejnosti, že v deň svojich 85. narodenín, dňa 3. marca 2019 si Pán života a smrti povolal k sebe **sestru Ing. Emíliu Joríkovú.**

Sestra Joríková sa hneď po nežnej revolúcii zamestnala na Generálnom biskupskom úrade ECAV, kde pracovala ako vedúca ekonómka hospodárskeho oddelenia, do 31. marca 1995. Aj potom ochotne a dobrovoľne pomáhala s hospodárením a účtovníctvom na rôznych postoch v Cirkevnom zbore Bratislava, ako iných miestach cirkevnej správy ECAV. Pohreb zosnulej bude v Cirkevnom zbore Prietrž v piatok 8. marca 2019 o 14.00 h.

Lúčime sa s ňou s tichou vďakou za jej nasadenie, ochotu a službu. Smútiacej rodine vyslovujeme úprimnú sústrasť.

„Ty si mi nádejou, Pane, Hospodine, Tebe dôverujem od svojej mladosti“ (Žalm 71, 5).

zdroj: ecav.sk

„PRED SVITOM VSTÁVAM; VOLÁM O POMOC; A DÚFAM V TVOJE SLOVO.“

Žalm 119, 147

Milí bratia a sestry,

pozývame vás, pridajte sa ku nám a zotrávajme v modlitebnej reťazi za jednotu v našej cirkvi, za bratov a sestry vo viere, za deti, mládež, za rodičov, za pracujúcich i dôchodcov. Do našich modlitieb porúčajme celú našu Evanjelickej cirkev a. v. na Slovensku.

V modlitebnej reťazi pokračujeme každý deň v ranných hodinách medzi 6:00 – 8:00, na 5 – 10 minút sa stíšime k prečítaniu si Božieho Slova a k vlastnej modlitbe.

viac na:
<https://vdecav.sk/?p=1261>

viac na:
<http://sem.sk/2019/02/20/pozvame-vas-na-valne-zhromazdenie-sem-2/>

VELKOPIATOČNÁ

Za mestom vrch a na vrchu kríž.
Či pri ňom aspoň chvíľu postojíš?
Na kríži muž, čo v mukách umiera.
Či aspoň na chvíľu uprieš našho zrak?
Modlí sa, hoc so silami bojuje.
Či Jeho slová aj ty počuješ?
Otcovi svojmu ducha porúča.
Či Jeho hlas prenikne ti do srdca?

To za teba umiera tu Pán,
čo náruč svoju otvoril dokorán.
To teba láskou vrúcnu objíma,
hoc udrela Mu posledná hodina.
Na seba berie ťažký hriech tvoj,
namiesto teba bojuje smrti boj,
Za Teba trpí, hoc to Tvoj trest mal byť.
To je tá láska, čo nemožno pochopiť.

Tu mal by dnes plesat', jasať svet.
No takého čo spieva, nikoho tu niet.
Tu mali by znieť hymny oslavné,
Pánovi, čo dokázal diablu povedať „nie“.
Tu mali by davy velebiť víťaza,
čo premohol smrť a k životu privádza.
Aj tvoje srdce dnes plesat' malo by,
veď aj nad tebou moc smrti nalomil.

Za mestom vrch a na vrchu kríž.
Či aspoň teraz pri ňom postojíš?
Na kríži muž, čo v mukách umiera.
Či aspoň teraz uprieš našho zrak?

Zastaň! Pohľad! Povedz: „Vďaka Ti,
ó Pane, za všetky tie veľké útrapy.“
Povedz: „Vďaka Ti, ó, Kriste Ježiši,
že raz budem v s Tebou v raji večne žiť.“

Štefan Kiss
zdroj: *ecav.sk*

MODLITEBNÁ NÁSTENKA

v marci 2019 Vás pozývame k modlitbám za

1. ČAS PÔSTU - aby nás tento darovaný čas viedol k objavovaniu Božej lásky
2. AKTIVITY V CIRKEVNÝCH ZBOROCH - aby otvárali možnosť pre ľudí nájsť svoj duchovný domov
3. BISKUPOV A DOZORCOV - aby mali vytrvalosť, múdrosť a lásku pri hľadaní pokoja a spoločnej cesty
4. SPOLOČNOSŤ - aby cítili zodpovednosť za dianie a vedeli podporiť hľadanie pravdy, aby sme boli zodpovední pri prezidentských voľbách
5. UČITEĽOV - aby boli naplnení Božou láskou, trpezlivosťou a múdrosťou pri práci s deťmi

PODPORTE, PROSÍME, NAŠE ÚSILIE ZA OBNOVU CIRKVI – FINANČNE A MODLITEBNE!

Hnutie evanjelických laických pracovníkov, o. z. je dobrovoľné združenie neordinovaných pracovníkov a členov Evanjelickej cirkvi a. v. na Slovensku (ECAV). Vzniklo v roku 2013 pod pôvodným názvom Evanjelická jednota. **Poslaním** združenia je podporovať komplexný rozvoj ECAV, uplatnenie jej členov a laických pracovníkov na všetkých úrovniach jej správy s dôrazom na rozvoj misijnej a sociálnej práce, ekonomickej spolupráce a duchovný rast členov ECAV vo všetkých regiónoch Slovenska. Združenie má široko definované **ciele, ku ktorým patria:** rozvoj bratsko-sesterských vzťahov a modlitebných spoločenstiev, vzdelávanie laických pracovníkov a prehľbovanie vnútromisijnej práce v cirkvi, podpora aktivít, ktoré vedú k obnove jednoty a dôvery v cirkvi medzi ordinovanými (duchovní pracovníci) a neordinovanými ako i podpora vzájomnej spolupráce jednotlivých občianskych združení, organizácií a organizačných zložiek v ECAV. **Členstvo** v združení je individuálne ako aj kolektívne. Medzi zasadnutiami Valného zhromaždenia koordinuje činnosť združenia **Výkonný výbor**, ktorého členmi sú predseda a dvaja podpredsedovia združenia, koordinátor členskej základne a tlačový tajomník. Podporte, prosíme, finančne alebo modlitebne naše projekty:

Projekt – Budovanie a rozvoj nového komunikačného a misijného nástroja – Reformačných listov, ktoré sú dostupné emailom a na internete. Chceme byť moderným evanjelickým médiom, ktoré bude reflektovať činnosť ECAV na Slovensku s misijným zámerom. Do poznámky, prosím, uveďte: **Reformačné listy** alebo uveďte *variabilný symbol* číslo: 4024.

Číslo bankového účtu združenie je: **IBAN: SK32 7500 0000 0040 2009 7346**. Ochotného darcu miluje Boh. **ĎAKUJEME**

Kontakt na tím Reformačných listov:

Hnutie evanjelických laických pracovníkov, o. z.
Partizánska 2
811 03 Bratislava

Redakčná rada:

šéfredaktorka: Eva Bachletová	0905 813 782
Monika Cipciarová	0948 254 765
Martin Kováč	0905 269 078
Lubo Bechný	0905 345 764

Podnety a skúsenosti čakáme na adrese: help@evanjelickajednota.sk. Na emailovej adrese listy@evanjelickajednota.sk sa môžete prihlásiť aj na odoberanie Reformačných listov e-mailom.

Viac informácií si môžete prečítať na www.help-ecav.sk